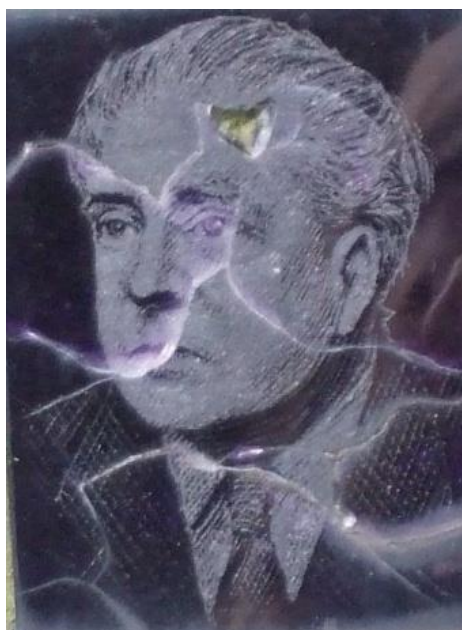

Vojtěch Bohdan Šumavanský 23. 4. 1891 – 4. 8. 1969

satirický básník

Vinohradský hřbitov, odd. IV-I, hrob 2

Bohdan Vojtěch Šumavanský (23. 4. 1891 – 4. 8. 1969), vlastním jménem Theodor Adalbert Rosenfeld, byl satirický básník. Byl nejmladším, posmrtně narozeným dítětem německého židovského lékaře, jeho dědeček byl rabínem v Hlohovci. Po dětství stráveném v Domažlicích se vrátil do Prahy, kde v roce 1911 maturoval. Poté byl rok v Anglii, kde se zdokonalil v angličtině. Po svém návratu střídal zaměstnání, pracoval jako dělník nebo i provozovatel vinárny. V letech 1917-1921 učil angličtinu a živil se i jako překladatel a korektor. Jméno si nechal úředně změnit v roce 1926. V období protektorátu žil v Praze, ale hlásil se ke slovenské národnosti. Po válce se stal členem *Syndikátu českých spisovatelů*. V padesátých letech se projevilo jeho duševní onemocnění a byl opakovaně hospitalizován na psychiatrii. Koncem 20. let spolupracoval se satirickými časopisy *Trn* a *Dobry den*, po roce 1945 přispíval sporadicky do denního tisku, později do časopisů *Nový život*, *Plamen* a *Divoké víno*. Jeho nejstarším rukopisem je *Prakršno* (1914), groteskní mystifikační slovník, v němž poprvé představil postavy Krhůtů a boha kanálů Lomikela. První vydanou sbírkou byly *Kosočtverce na ohradách*, *Kruhy pod očima* a *Lomikel na dlásnech*, vydané v letech 1930 až 1937. Přestože se v šedesátých letech oživil zájem o jeho dílo, k vydání dalších sbírek už za jeho života nedošlo. Šumavanského pozůstalost pak vycházela v sedmdesátých letech v samizdatu a v devadesátých letech v různých výběrech. Krhůtské téma se ale dále rozvíjelo, mimo jiné i ústní tradicí, jejímž výsledkem je například i Krhůtská kronika Ervína Hrycha z roku 1967.

foto hrobu: archiv SPH

volně podle: http://cs.wikipedia.org/wiki/T._R._Field

<http://www.slovníkceskeliteratury.cz/showContent.jsp?docId=1005>,

http://cs.wikipedia.org/wiki/T._R._Field